

MOJA PARAFIA

Nr: 714

23/11/2008

JEZUSA CHRYSTUSA KRÓLA WSZECHŚWIATA ROK A

Ewangelia : Mt 25, 31 – 46

I zgromadzą się przed Nim wszystkie narody, a On oddzieli jednych ludzi od drugich, jak pasterz oddziela owce od kozłów. Owce postawi po prawej, a kozły po swojej lewej stronie.

„Póki mego życia, chcę śpiewać Panu”

(Ps 104, 33)

Chcesz śpiewem chwalić Boga?

Jeśli masz słuch i wiek pomiędzy 20 a 50 lat a chcesz mieć dużą radość ze śpiewu - zgłoś się do zakrystii lub Pana Organisty do naszego wspólnego **Chóru Parafii Świętego Józefa**

Potrzebujemy każdego głosu bo nie może zabraknąć Pani sopranu czy altu jak i Pana basu czy tenoru. **Panie i Panowie, ładny głos to powód do dumy!**

„Bis oret, qui cantat

Kto śpiewa, podwójnie się modli”

(Św. Augustyn)

Jezu, jesteś Królem!

Najświętsze Serce Jezusa,
Jezu, Zbawco nasz.
Pragniesz utwierdzić
Królestwo Świętej
Miłości na ziemi.

Rodziny wprowadzą Cię
do swych domów
i zachęcą kierowanie się
Twoim Boskim prawem,
Ciebie Jezu Królu
nieba i ziemi,
uznajemy na zawsze
jako głowę naszej rodziny.
Poświęcamy się Boskiemu
Sercu Twemu.

Nasza rodzina była
domowym kościołem,
aby kraj nasz był
prawdziwym Królestwem
Twoim i Twojej Matki.
Potrafili wiarę Ojców
oraz cześć dla Ciebie,
Twego Boskiego Serca
przekazać następnym
pokoleniom.

Bądź, dobry Jezu,
Królem naszej rodziny
i zjednoczeniem
naszych serc.
Bądź z nami w pracy
i odpoczynku.
Dziel z nami dołę
i niedolę.

Aby nasza rodzina –
na zawsze zjednoczona
z Tobą wielbiła
w niebie miłość
i miłosierdzie Twoje.

Stefan Suwała

UROCZYŚĆ CHRYSYTA KRÓLA

Obchodząc tę Uroczystość nie sposób nie poddać refleksji tematyki naszego świętowania. Możemy przy tej okazji postawić sobie kilka pytań: Jak rozumiemy tę Uroczystość? Czy Chrystus jest zwyczajnym królem? Jak w moim życiu realizuje się władza Królewska Jezusa?

Jezus w Ewangelii wg św. Marka w kontekście prośby synów Zebedeusza poucza wszystkich Apostołów: „Wiecie, że ci, którzy uchodzą za władców narodów, uciskają je, a ich wielcy dają im odczuć swą władzę. Nie tak będzie między wami” (Mk 10,42-43). Ta wypowiedź Jezusa wskazuje nam, o jakie królowanie chodzi. Chrystus króluje w naszych umysłach, ponieważ jest całkowitą i jedyną Prawdą, dlatego też Jego słowa należy posłusznie wcielać w nasze życie. Chrystus swoim ziemskim życiem wskazuje nam jak najdoskonalej realizować wolną wolę, uczy nas jak być prawdziwie wolnymi. Jezus króluje, także w naszych sercach, ponieważ właśnie On ukochał każdego człowieka do końca i jest wzorem miłości doskonałej.

W Ewangeliach dostrzegamy trzy płaszczyzny panowania Jezusa w czasie Jego obecności na ziemi: władza nauczania, władza stanowienia prawa i prawdziwa interpretacja Prawa (Tory), oraz władza sędziowska.

W Ewangeliach mamy bardzo wiele przykładów, tego jak Jezus naucza: robi to przy każdej okazji (np. przy posiłku, w drodze, na łodzi, w synagodze, w Świątyni Jerozolimskiej) i w różnych formach (wprost, w przypowieściach, cytując księgi Prawa i Proroków). Jezus stanowi prawo (np. miłość nieprzyjaciół) i daje jednocześnie obietnicę, że kto Jego prawo wypełni, będzie żyć na wieki. Jezus też interpretuje prawdziwe Prawo pozostawione przez Mojżesza – Torę – mówi np. że, nie można oddalać małżonki (nierozzerwalność małżeństwa), pokazuje prawdziwy sens szabatu, czyli nie człowiek dla szabatu, ale szabat dla człowieka (por. Mk 2,27). Chrystus otrzymał władzę sądenia od Ojca (por. J 5,22), faryzeusze i saduceusze zwracają się do Jezusa z prośbą, o rozstrzygnięcie w konkretnych sprawach (np. płacenie podatku, sprawa zmartwychwstania, sprawa najważniejszego przykazania).

Chrystus nie jest królem królestwa ziemskiego, ale jest Królem Królestwa Niebieskiego. Czytając Ewangelie, znajdujemy wiele potwierdzeń, że Królestwo Boże jest to rzeczywistość duchowa. Jezus głosi to Królestwo, jednakże ludzie współcześni Jemu oczekiwali królestwa, ale ziemskiego. Oczekiwali mesjasza - króla politycznego, który wyzwoli ich kraj spod władzy okupanta. Kiedy żydzi kojarzą Jezusa z oczekiwanym mesjaszem politycznym, On usuwa się na pustynię. Jezus unika tytułu mesjasza – jako pomazańca Bożego, który ma się stać władcą politycznym. Nawet kiedy Piłat pyta Jezusa czy jest Królem Żydowskim?

On odpowiada: Tyś to powiedział. Jezus pozwala zwracać się do siebie przez tytuł Mesjasza – ale w kontekście zbawczym, odrzucając znaczenie polityczne (por. Mk 15,2).

Uznanie przez nas Jezusa za Króla może uleczyć wiele problemów, które dotyczą nasze czasy. Jednym z takich problemów jest szeroka laicyzacja świata. Tak zwane państwa wolne od religii, w imię laicyzacji, ludziom wierzącym odnawiają praw do publicznego wyznawania wiary (noszenie symboli religijnych, osobom duchownym i konsekrowanym odmawia się noszenia właściwego dla nich stroju), poruszania publicznie tematyki religijnej, w imię świeckości walczy się z każdym przejawem religii. Kolejnym problemem, jaki można dostrzec jest relatywizacja zasad moralnych oraz brak konsekwencji w podejmowanych decyzjach. Dopuszczanie zabójstw pod pretekstem godnego umierania, albo braku możliwości bezpiecznego urodzenia dziecka czy wychowania. Kwestionowanie trwałości i nierozzerwalności rodziny, a wręcz absurdalne propozycje uroczystych przyjęć z okazji rozwodu. Schizofrenia wiary – człowiek wierzy w Boga, ale nie praktykuje tej wiary. Łatwo zobrazować to przykładem: człowiek pracuje, ale nie chodzi do pracy, lubi zupełnie pomidorową, ale nigdy jej nie je, albo lubi muzykę, ale nigdy jej nie słucha. Jezus Król pokazuje nam, jak mamy żyć: Będziesz miłował Pana Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym umysłem. A bliźniego swego jak siebie samego (por. Mt 22,37-39). Realizując to przesłanie, będziemy podejmowali decyzje i ponosili ich konsekwencje, choć czasem są trudne. Będziemy kochać życie do ostatniej sekundy, gdyż jest to dar Boży. Jeżeli Bóg będzie w naszym życiu na pierwszym miejscu, nasza hierarchia wartości będzie dobrze ukształtowana i stała, a nie koniunkturalna, czyli zależna od chwili, sytuacji.

Będziemy ludźmi Królestwa Bożego.

Niech ta Uroczystość skłoni nas do refleksji nad naszym życiem. Niech pomoże nam odpowiedzieć na pytania: Kim dla mnie jest Chrystus Król? Czy dążę do właściwego Królestwa? Jak realizuję naukę mojego Króla w życiu codziennym? Co mogę zrobić, by znaleźć się w Królestwie Bożym, nie odkładając tego na jesień życia?

Donat Jaroszewski SAC

Poetycka opowieść o Najświętszym Chrystusie Królu

Od kilkunastu dni na planecie – Ziemia panował listopad. Nie było zimno, nie... Tylko tak jakoś buro, mgliście i smutek wisiał w powietrzu jak śmiertelny całun. Ogołocone drzewa z całego wczesnojesiennego przepychu stały nieruchomo wyciągając ku siniemu. Niebu brązowo – siwe arabeski swych bezlistnych gałęzi... Wszędzie panowała jesienna, przejmująca cisza. Nagle świat pojaśniał; słońce przedarło się przez chmury rozświetlając świat złocistym blaskiem. Siwe chmury znikły nagle, jakby ich nigdy nie było. Niebo stało się przesycone błękitem, jakby to nagle wiosna zapanowała nad smutnym jeszcze przed chwilą światem. I o dziwo! Wszystkie krzaczki, krzewy i drzewa pokryły się gęstym zielonym listowiem a większość z nich masą różowych, soczystożółtych, błękitnych i czerwonych kwiatów. Rozkrzyczały się całe gromadki słowików wilg, jemioluszek, trznadli i innych jeszcze ptaszków.

A wszystkie one śpiewały jakąś cudowną, ptaszęcą pieśń jakby witając kogoś ... Właśnie; bo oto powoli nadchodził precudnej piękności sam Pan Jezus. W śnieżystobiałej szacie szkarłatnym, miękkim płaszczu i w cudownie rzeźbionej złotej koronie na falistych kruczoczarnych włosach. Jego ciemnobłękitne, cudowne oczy jaśniały szczęściem, radością i przeogromną dobrocią. W delikatnej dłoni trzymał złociste berło. „To Chrystus Król!” zaśpiewały ptaki i kwiaty w swym kwiecistym języku. „Witaj, Królu!”. A już na spotkanie Jezusa Chrystusa szły nieprzeliczone tłumy ludzi, roześmianych radosnych i do łez szczęśliwych. „Króluj nam Chryste!”, „Króluj nam Chryste zawsze i wszędzie!”

I po chwili te tysiące ludzi otoczyły Chrystusa Króla, padając przed Nim na kolana, dotykając Jego szaty, całując Jego dłonie. A On, z twarzą przepelnioną jakąś niezmierną Dobrocią, uśmiechał się promiennie do każdego, dotykając wszystkich swym pozłocistym berłem, pomagając wstać klęczącym. I nad tłumem rozległ się nagle Jego potężny głos mówiący: „Ufajcie – Jam zwyciężył śmierć. Nie lękajcie się. Przyjdźcie do mnie wszyscy, a Ja was pokrzepię.” Przez cały ten listopadowy precudowny dzień ludzie słuchali przypowieści Jezusa trwając w zachwyceniu...

A kiedy słońce chyliło się ku zachodowi Jezus skinął dłonią na pożegnanie i powoli zaczął odchodzić. Jego wspaniałą postać oświetlał złocisto – purpurowy blask.

Powoli oddalał się, a ludzie, płacząc ze szczęścia śpiewali: „Króluj nam, Chryste, zawsze i wszędzie...”
Tak Jezu, bądź nam Królem. Kochamy Ciebie! Do zobaczenia w Niebie...

Katarzyna Wilczyńska

Cierpienie oczyszczające

Codziennie, w każdej Mszy św., Kościół pochyla się z troską nad duszami wiernych zmarłych. Prawda o istnieniu czyśćca została objawiona już w Starym Testamencie. W Drugiej Księdze Machabejskiej (12,43-45) czytamy, że modlono się za zabitych żołnierzy, aby zostali uwolnieni od grzechu. Ta modlitwa wynikała z przekonania, że będzie skuteczną pomocą dla zmarłych. Od samego początku istniała wiara w Kościele, że Bóg w swoim miłosierdziu dokonuje bolesnego procesu oczyszczania i dojrzewiania do miłości tych wszystkich, którzy po śmierci tego jeszcze potrzebują. Istnienie czyśćca jest prawdą wiary objawioną przez Pana Boga. Została ona sformułowana jako dogmat na Soborze Trydenckim w 1563 r. Ojcowie soborowi upominali wtedy wiernych, aby rozważając prawdę o istnieniu czyśćca, nie ulegali pustej ciekawości oraz odrzucili zabobonne rozumienie tej prawdy. Potocznie mówimy o duszach czyścicowych i modlimy się w dusze, które znikąd nie mają ratunku ani pomocy. Dusze te nie mogą już uczynić niczego dla swego zbawienia, mogą już tylko oczyszczać się i uświęcać w sposób bierny. Ich cierpienie polega na tym, że nie są jeszcze tak czyste, by mogła wypełnić je bez reszty i uszczęśliwić miłość Boża. Cierpienia czyścicowe są konsekwencją grzechów, które jeszcze nie zostały odpokutowane i dlatego są przyczyną cierpienia. To sam Chrystus ogniem swojej miłości przemienia, oczyszcza i uzdalnia dusze w czyśćcu cierpiące do pełnego zjednoczenia w miłości z Nim i całą społecznością świętych. Przebaczenie grzechów przez Boga jest równocześnie uzdrowieniem ran grzechowych, stworzeniem na nowo zniszczonego dobra. Dokonuje się to zawsze wtedy, gdy człowiek w sposób doskonały żałuje za popełnione zło i otwiera swoje serce na wszechmocną miłość Chrystusa. Pomimo tego, że Chrystus przebacza człowiekowi wszystkie jego grzechy, to jednak ich konsekwencje pozostają dalej w innych ludziach i zadają im cierpienie.

Dlatego tak bardzo ważna jest modlitwa za zmarłych, ofiarowanie swoich cierpień w ich intencji. Dopiero wtedy, gdy uleczone będą wszystkie konsekwencje grzechów, zostaną ostatecznie usunięte wszystkie przyczyny cierpienia tego człowieka, których doznaje w czyśćcu. Najwspanialszym i najskuteczniejszym darem modlitwy za naszych zmarłych jest ofiara Mszy św. Zmarli oczekują od nas, abyśmy żyli na co dzień wiarą i dużo się modlili, abyśmy z serca przebaczyli wszystko wszystkim i do nikogo nie chowali w sercu urazy. W ten sposób przez żywą wiarę, wyrażaną przez modlitwę za zmarłych, żyjąc prawdziwie w miłości sprawiamy, że wszystko rośnie ku Temu, który jest Głową – ku Chrystusowi.

Prawda o czyśćcu jest wezwaniem do wielkiej odpowiedzialności za swoje postępowanie, za wcielanie w codziennym życiu przykazanie miłości Boga poprzez miłość bliźniego.

Monika Grzesiak

INFORMACJE **i**

1. Dziś obchodzimy uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata – jest to święto patronalne Księży Pallotynów – Prowincji Chrystusa Króla, którzy posługują w naszej parafii. W tym szczególnym dla nas dniu polecamy się waszym modlitwom. Uroczystość ta jest również świętem Akcji Katolickiej i Katolickiego Stowarzyszenia Młodych. Dzisiejsza niedziela jest ostatnią niedzielą w roku liturgicznym.
2. Podczas wszystkich Mszy Świętych dzisiaj homilię głosi Ks. Marek Kujawski SAC – kapelan Hospicjum Królowej Apostołów, które w tym roku obchodzi 5 rocznicę powstania. Przed kościołem wolontariusze tegoż hospicjum zbierają ofiary do puszek.
3. Katecheza przedmałżeńska, tzw. „kurs przedmałżeński, dziś o godz. 14⁰⁰ spotkanie w kancelarii parafialnej.
4. Przez cały listopad codziennie o godz. 17⁰⁰ odmawiamy różaniec, a o godz. 17³⁰ – w tygodniu – 18⁰⁰ w niedzielę – sprawujemy Mszę Świętą w intencji zmarłych, poleconych naszym modlitwom w wypominkach listopadowych.
5. W przyszłą niedzielę 30 listopada rozpocznie się Adwent – czas szczególnego przygotowania się na powtórne przyjście Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata, ale też czas przygotowania się do dobrego, religijnego przeżycia Świąt Bożego Narodzenia. Wspólnym przygotowaniem będą Rekolekcje Parafialne, Msze Święte Roratnie oraz od 16 do 24 grudnia Nowenna do Dzieciątka Jezus.
6. Rekolekcje Adwentowe, dla dorosłych i dzieci, w naszej parafii rozpoczynamy w przyszłą niedzielę 30 grudnia. Poprowadzi je Ks. Roman Tkacz SAC – pallotyn, dyrektor Biura Duszpasterstwa Pielgrzymkowego Księży Pallotynów w Warszawie. Msze Święte z naukami rekolekcyjnymi w: poniedziałek, wtorek i środa – o godz. 6⁰⁰, 9³⁰, 17⁰⁰, 19⁰⁰. Spowiedź we wtorek 2 grudnia. Nauki rekolekcyjne dla dzieci o godz. 16⁰⁰, zwracamy się z serdeczną prośbą do rodziców i opiekunów aby zatroszczyli się o udział dzieci w rekolekcjach.
7. Tradycją minionych lat w czasie Adwentu, wszystkim znani parafianie, będą rozprawdzać opłatki wigilijne do wszystkich rodzin naszej parafii. W razie wątpliwości można zażądać od rozprawdających opłatki pisemnego upoważnienia od Księdza Proboszcza. Ofiary złożone z tej okazji będą przeznaczone na budowę naszego kościoła w Mazowszanach.

OCHRZCZENI ZOSTALI

Dnia 16 listopada

Magdalena Król

Anna Dominika Rozwadowska

Dzieckiem bożym jestem Ja...

ODESZLI DO PANA

Anna Ratajczak (l. 58) –

13 listopada 2008 r.

Czesław Baran (l. 84) –

14 listopada 2008 r.

Barbara Jarosz (l. 69) –

15 listopada 2008 r.

*Wieczny odpoczynek
racz im dać Panie...*

*Różaniec za zmarłych
polecanych*

w wypominkach listopadowych

codziennie o godz. 17.00

*Msza św. wypominkowa
o godz. 17.30*

KANCELARIA PARAFIALNA

czynna:

od poniedziałku do piątku:

8.00 – 10.00

16.00 – 18.00

w sobotę:

8.00 - 10.00

Adres Redakcji: Radom, ul. Młodzianowska 124, tel.: (0-48) 366-81-03; e – mail: mojaparafia@gmail.com; www.mojaparafia.za.pl

Administratorzy strony www.mojaparafia.za.pl : Bartłomiej Paduch i Piotr Dyjo

Opiekun duchowy: Ks. Robert Kaim SAC ; **Redaktor Naczelny:** Monika Grzesiak; **Skład numeru:** Piotr Dyjo

W skład redakcji wchodzi: Katarzyna Wilczyńska, Piotr Dyjo, Agnieszka Kołodziejska, Katarzyna Langowska, Szczepan Zięba, Marcin Boryczka, Agnieszka Dobrowolska, Bernard Pająk, Stefan Suwała, Paulina Janik, Renata Ochalska, Jacek Dobosz